

6. O, Doamne mare

1. O, Doamne mare, când privesc eu lumea
Ce ai creat-o prin al Tău Cuvânt,
Ființele ce-mpodobesc natura
Cum le-ntreții cu brațul Tău cel sfânt,
R: //: *Atunci Îți cânt, Măreț Stăpânitor:
Ce mare ești, ce mare ești! ://*
2. Privirea când mi-o-nalț și văd minunea:
Mulțimea astrelor ce-alerg pe cer,
Mărețul soare, cât și blânda lună
Plutind, ca mingi de aur, prin eter,
3. Când întâlnesc pe Domnu-n Cartea Sfântă
Și când zăresc mulțimea de-ndurări,
Pe-ai Săi aleși cum i-a iubit întruna
Și i-a condus prin binecuvântări,
4. Și-L văd pe Domnul pe pământu-acesta
Ca serv, dar plin de dragoste și har,
Zăresc în duh amara-l suferință
Și mântuirea ce mi-o dă în dar,
5. Când mă apasă sarcini mari și grele,
Când trist mi-e sufletul pân' la mormânt,
El se apleacă plin de mângâiere,
Mă face liber de-orice legământ,
6. Când Domnul sfânt va reveni-n mărire
Și când voi sta uimit în fața Sa,
Eu voi striga în sfântă adorare:
„Ce mare ești, ce mare-i slava Ta!”